

Indstilling I.

Hauch, Tesdorpf og Tvedegaard henstiller til Landbrugsministerens Overvejelse et Lovforslag, der har til Formaal at stille 30 Mill. Kr. til Raadighed for Landbrugsministeren til Udlaan til Landbrugere, der danner Driftslaaneforeninger med solidarisk Ansvar.

Man er fra alle Sider enig om, at »Forskudsforeningerne« under den forrige Landbrugskrise gjorde megen Nytte, og Forslagsstillerne har den Opfattelse, at der under de nuværende særdeles vanskelige økonomiske Forhold for Landbruget vil være god Brug for Kapital til den billigst mulige Rente, hvortil Kapital overhovedet kan skaffes.

En saadan solidarisk Laaneforening skal efter Forslaget omfatte mindst 30 Medlemmer med en samlet Jordværdi af mindst 300 000 Kr.

Maksimum af Statslaan til hver enkelt Forening er efter Forslaget højst 10 pCt. af Jordværdien. De enkelte Medlemmer kan højst opnaa 15 pCt. af den til Ejendommen hørende Jordværdi.

De efter Forslaget ydede Laan er afdragsfri i de første 2 Aar og afdrages derefter med $\frac{1}{5}$ aarlig.

Pengene forrentes med en Rente, der svarer til den billigste Rente, hvortil Staten kan laane.

Der oprettes i hver Amtsraadsreds et Udvalg paa 3 Mand. Formanden udnævnes af Landbrugsministeren. De to øvrige Medlemmer vælges henholdsvis af De samvirkende Landboforeninger og De samvirkende Husmandsforeninger i vedkommende Landsdel. Udvalgene har til Opgave at bistaa Landbrugsministeren ved Bedømmelsen af Foreningernes Soliditet. Udvalget faar gennem Loven Ret til at erhverve Oplysninger hos Sogneraadene om Medlemmernes Indtægts- og Formuesforhold.

Løvrigt er det Forslagsstillerne Opfattelse, at de enkelte Laaneforeninger skal være frit stillede i Henseende til Formen, hvorunder Foreningen ønsker at arbejde, blot der er solidarisk Ansvar og fornøden Sikkerhed for det laante Beløb.

Forslagsstillerne er opmærksomme paa, at der under de nuværende vanskelige økonomiske Forhold vil være megen Ængstelse for at gaa ind under solidarisk Ansvar, men man fortrøster sig til, at der blandt Landbrugserhvervets Udøvere vil være den rette Fællesskabsfølelse; thi i intet andet Erhverv i vort Land har fælles Arbejde og fælles økonomisk Ansvar baaret saa rig Frugt som indenfor Landbrugserhvervet. At saadanne Laaneforeninger vil have gode Betingelser for at gøre Nytte, naar de økonomiske Forhold — forhaabentlig inden der er gaaet alt for lang Tid — igen skaber Vilkaar for økonomisk Fremgang, er hævet over enhver Tvivl.